

KINH BẢO TINH ĐÀ-LA-NI

QUYỂN 6

Phẩm 6: ĐÀ-LA-NI

Bấy giờ, ở địa phận phương Đông, có thế giới tên là Khả lạc, Đức Phật hiệu là A-súc, cùng với vô lượng, vô số Đại Bồ-tát với vô vàn sức thần thông, gia hộ cảnh giới chư Phật. Ở trong khoảnh khắc một sát-na, từ cõi đó, khởi phát đi đến trú xứ của Đức Thích-ca Như Lai A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà trong tứ thiên hạ. Đức Phật A-súc tự hóa ra tòa hoa sen để ngồi. Các vị Đại Bồ-tát của Đức Phật đó, cũng dùng sức công đức thần thông của mình, hóa làm pháp tòa hoa sen vi diệu, rồi ngồi ở trên đài hoa sen đó, hướng về Đức Phật. Như vậy, ở phương Đông, các Đức Phật Thế Tôn đứng đầu của vô lượng, vô số cõi Phật, nhiều như vi trần, hiện trụ thế nuôi dưỡng. Ở trong khoảnh khắc sát-na, mỗi một Đức Như Lai cùng với vô lượng vô số Đại Bồ-tát, trăm ngàn câu-chi na-do-tha chúng Thanh văn; từ chỗ các vị, phát khởi đi đến trú xứ của Đức Thích-ca Như Lai A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà trong bốn thiên hạ này. Đại chúng đi đến đó, bằng thần thông của mình, hóa làm pháp tòa hoa sen vi diệu, rồi ngồi ở trên đài hoa sen ấy, hướng về Đức Phật.

Bấy giờ, ở địa phận phương Nam, có Đức Như Lai hiệu là Bảo Tinh cũng vậy (*nói rộng cũng như trên*); cho đến ngồi ở trên đài hoa sen, hướng về Đức Phật. Bấy giờ, ở địa phận phương Tây, có Đức Phật hiệu là A-di-đà, (*nói rộng cũng như trên*); cho đến ngồi ở trên đài hoa sen, hướng về Đức Phật. Ở phương Bắc, có Đức Phật hiệu là Cổ Âm, hạ phương có Đức Phật hiệu là Tỳ-lô-giá-na ở trên đài hoa sen (*nói rộng cũng như trên*). Thượng phương có Đức Như Lai hiệu là Trí Quang, cùng vô lượng, vô số trăm ngàn câu-chi na-do-tha Đại Bồ-tát, nhiều như vi trần của hằng hà sa số cõi Phật; nhờ có đủ sự gia hộ của cảnh giới chư Phật, nên trong khoảnh khắc một sát-na, các vị từ cõi đó xuất phát đi đến trong cõi Phật ở bốn thiên hạ này, là trú xứ của Đức Thích-ca A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà. Đức Phật Trí Quang đến rồi, tự hóa ra tòa sen mà ngồi. Các vị Bồ-tát Ma-ha-tát của cõi đó, khi đã đến đây rồi,

mỗi mỗi đều dùng sức thần thông công đức vô lượng của mình, hóa làm pháp tòa hoa sen vi diệu, rồi ngồi ở đài hoa sen, hướng về Đức Phật.

Các vị Bồ-tát ở mười phương đến tập hội; có vị mưa xuống vàng Diêm-phù-đàn để làm phẩm vật cúng dường, cúng dường cho Đức Thế Tôn, cho đến nói rộng làm đều như trước. Hoặc có vị, nhiều quanh về bên phải tất cả cõi Phật. Hoặc có vị khát ngưỡng chấp tay trước Đức Phật, như người nghe pháp. Hoặc có vị thường dùng phần căn lành sở hành của mình, để tư duy mà trụ. Lúc bấy giờ, Đồng chân Tu-bồ-đề cung kính chấp tay, bằng thần thông của mình và thần lực của Đức Phật hộ trì thêm phát ra tiếng nói pháp đầy khắp ở tất cả cõi Phật, nói kệ như vậy:

*Tất cả nghi đoạn tan
Trăng Mâu-ni đến khắp
Đây, xưa chưa thấy nghe
Mọi thành tựu đều hiện.
Chư Phật đầy khắp cả
Cùng Bồ-tát giới tịnh
Cõi Phật như tháp miếu
Tất cả đều lễ bái.
Phật nay phi vô nhân
Phật nhật Mâu-ni đến
Cõi này năm ác bản
Làm ô ố chúng sinh.
Ma, nay phải hàng phục
Phá hoại bọn hắc ám
Thâu lấy các hạnh thiện
Vì thế hôm nay đến.
Lắng nghe pháp tịch diệt
Ma chúng đều tiêu tan
Sinh khởi ý thanh tịnh
Sẽ thành Tam-phật-đà
Tu hành Đại thừa đạo
Áo giáp nhần mặc vào
Và vì hết các hoặc
Ông nghe Đà-la-ni*

*Tòa hoa sen đều ngồi
 Đồng thanh thỉnh Đạo sư
 Nói pháp ủng hộ này
 Năm giữ tất cả pháp
 Đà-la-ni bất thoái
 Vì chánh pháp tru lâu.
 Tất cả chương tiêu trừ.*

Lúc bấy giờ, vô lượng, vô số Đại Bồ-tát đã được nhìn, đều đồng thanh nói:

–Nguyện xin Đức Thế Tôn ngồi tòa hoa sen! Hôm nay Đấng Đại Bi, vì hun đúc Vô thượng Nhẫn đại từ, nên y vào vô úy, mà nói về sự nhiếp trì tất cả pháp, diệt trừ những cửa kinh sợ, vượt qua các ma đạo, xô ngã ma tràng, kiến lập pháp tràng, diệt trừ các phiền não, hàng phục tất cả oán, cắt đứt tất cả nghi, nhập vào Nhất thiết trí, giải thoát sự sợ hãi, làm tối thượng sự hộ trì ở trong các sự ủng hộ, có thể bày ra tất cả pháp của Bồ-tát. Nghĩa là: hoặc niệm, hoặc tuệ, hoặc đạo, hoặc trì, hoặc chẳng quên, hoặc phương tiện khéo léo. Cho đến tất cả hạnh, an lạc, thành tựu, phước đức, đã nương vào Gia hộ Tam-ma-đề, Sẵn-đề Đà-la-ni vào minh trí khéo léo. Cho đến giữ ba mươi bảy tâm pháp Trợ đạo, vì sắc rõ ràng vui vẻ của các chúng sinh, sức lực vang lừng, ưu trụ một mình, ưa biện, nói, niệm khiến cho tăng trưởng, nghe trì chẳng quên, tất cả oán địch lui; ngũ cốc thành thực, trì tịnh giới, niệm khí (khí cụ niệm) thành, hạnh thành tựu, đạt đến Bồ-đề. Đức Thế Tôn hôm nay vì con nói pháp Đà-la-ni này, vì chánh pháp tùy theo căn cơ mà thâm lấy, khiến trụ thế lâu dài, hạt giống Tam bảo chẳng đoạn; thị hiện đạo Vô thượng Bồ-đề; chân tế như như, hư không không sai biệt. Vì tất cả tướng tối sáng; đây đó, phân biệt, không phân biệt; vì chúng sinh, thọ mạng, dưỡng dục, ngã nhân, không sai biệt; vì chẳng sinh, chẳng khởi, chẳng diệt; tướng tất cả pháp bình đẳng, không hình thể, chân tế như như, không sai biệt.; vì đất, nước, gió, lửa, hư không, thức, giới không sai biệt. Chư Phật Thế Tôn, nay vì con, nói tất cả pháp tánh xuất sinh đạo tràng Đà-la-ni cho vô lượng, vô số trăm ngàn câu-chi na-do-tha chúng sinh được nghe pháp, cho vô lượng chúng sinh đối với Tam bảo luôn được niềm tin bất hoại, cho các chúng sinh đều là Thiện tri thức cùng nhau làm lợi ích và cho vô lượng, vô số chúng sinh sẽ phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, được không thoái chuyển, được thọ ký.

Những Bồ-tát đắc Nhẫn, thỉnh khắp tất cả các Đức Phật Thế Tôn

nói đại pháp. Các Đức Phật đó, mặc nhiên thọ thỉnh rồi, tức thời, chánh thân ngồi ngay thẳng trên tòa hoa sen, liền vào Tam-muội Như cảnh giới chư Phật nhập bình đẳng nguyện. Vào Tam-muội đó rồi, chư Phật khiến cho tất cả chúng hội, tất cả chúng sinh, tất cả cõi Phật, tất cả các khổ đều tiêu diệt; tất cả căn lành đều được viên mãn và tịnh, tín, niệm giải được thành tựu. Các Đức Phật Thế Tôn liền thấy như vậy: “Những ác kiến, tham, sân, si những lỗi lầm, kiêu mạn, say đắm, cao ngạo, thân kiến, nghi, thủ, hữu, ái, chàm đắm, thấp hèn của những chúng sinh đến trong hội cõi Phật này; những tâm và tâm sở của họ đều tiêu diệt hết. Mỗi một chúng sinh đều hiểu như vậy: “Chỉ có một người là ta, ở trước Đức Như Lai, chính thân nghe pháp chẳng ai khác. Chỉ có một người là ta, mà Đức Như Lai dùng tất cả sự suy nghĩ, quan sát tất cả lòng của ta, làm cho tất cả nhiệt não đều được tiêu diệt. Lại không có người nào khác, vì muốn nghe pháp nên thỉnh Đức Như Lai nói pháp.”

Lúc bấy giờ, tất cả chúng sinh, những người khắp nơi đã đến hội và đang có mặt ở bên trong cõi Phật này; với căn tánh mạnh mẽ sắc bén, chấp tay đồng thanh bạch Đức Phật:

–Thưa Thế Tôn! Xin Thế Tôn vì chúng con nói pháp! Thưa Đại Đức Thiện Thế! Xin Ngài vì chúng con nói pháp! Chúng con sẽ cùng thuận theo, để thành tựu pháp của Đức Phật Thế Tôn!

Bấy giờ, Thích-ca Như Lai dùng loại hương trang nghiêm tối thượng thắng diệu làm cho hương đó bay vượt lên tất cả, lan tỏa đầy khắp các cõi Phật. Vì mục đích để cúng dường các Đức Phật Thế Tôn khác, nên hương đó, trụ ở trước các Đức Phật. Bên trong tất cả các cõi Phật đó, tất cả chúng sinh đã đến tập hội, lại dùng đủ thứ báu, đủ thứ hoa, đủ thứ vòng hoa, đủ thứ hương, đủ thứ lọng, đủ thứ cờ, đủ thứ phướn, đủ thứ vật trang nghiêm, hai tay dâng lên trước các Đức Phật, dùng để cúng dường. Lúc bấy giờ, Thích-ca Như Lai, nói như vậy: Các Đức Phật Thế Tôn, một lòng nghĩ đến ta! Mỗi một vị Thế Tôn hiện tại, có trong thế giới mười phương và cả trong các thế giới khác đều đến hỏi ta, vào thuở xa xưa, bản nguyện của ta như thế nào? “Ta ở thế giới ngũ trược, đủ thứ uest ác, chứng được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Ở đó có những chúng sinh mất chỗ nương tựa, mất đạo ba thừa; bị nhà tối vô minh, phiền não che lấp, pháp bất thiện gom tụ, vây buộc tất cả, bỏ xa thiện pháp, hướng về ba đường ác; xa lìa những người thông tuệ, làm các điều ác nghịch, chê bai phá hoại chánh pháp, hủy báng Thánh nhân, nương theo kẻ không Từ bi, ta vì Từ bi thương xót những

chúng sinh này, nên phát Đại bi lực, Đại tinh tấn lực. Đối với nóng, lạnh, mệt nhọc, các khổ của họ, ta đều nhẫn chịu thay. Ta dùng đôi chân du hành khắp thành ấp, đất nước, trên mọi nẻo đường, đến mọi cung thất; là vì ta muốn lợi ích cho các chúng sinh. Ăn uống thiếu thốn, thô ráp, ít vị, đồ ăn rất đáng ghét chẳng ưa cũng là vì chúng sinh về việc trồng căn lành. Ta nhẫn thọ đủ thứ xúc chạm đắng cay, thô ráp; Y phục Xá-na kiếp-bối-thô-ma, ta dùng phấn tảo như vậy mà mặc lấy. Hang núi, bìa rừng, nhà trống, nghĩa địa, ta đều nương vào những chỗ này mà trụ dừng; cho đến thọ nhận cả những cỏ, lá cây xá-na thô-ma-thô ráp hôi thối, khó chịu, các ngọạ cụ xấu nhưng vẫn dùng phương tiện khéo léo, mặc áo giáp đồng Đại bi tinh tấn, vì các chúng sinh mà ta diễn nói, mà thị hiện đủ thứ. Ta vì vua Sát-đế-lợi giảng nói pháp tự tại, vì Bà-la-môn nói pháp Tứ tỳ-đà (Vệ-đà) pháp, luận về sao... vì các đại thần, nói về pháp dạy bảo, dẫn đường chúng sinh; vì các thầy thuốc, nói pháp thích hợp của các dược tính; vì các thương nhân nói pháp mua bán, vì các nông phu, nói pháp làm ruộng; vì các nữ nhân nói về pháp nghiêm sức, dưỡng dục tự tại không hành động theo người khác, vì các Sa-môn nói nhẫn nhục nhu hòa, ngỗ thiền, tụng kinh, khuyên làm mọi việc. Ta muốn thị hiện là để răn dạy, thành thực chúng sinh; nên người chưa đến sẽ khiến cho đến; kẻ chưa chứng sẽ kiến cho chứng; người chưa thoát, sẽ khiến cho thoát. Ta nhẫn thọ đủ những việc khổ não, để thành thực chúng sinh, nên sống khắp trong nhân gian.

Ta còn bị những chúng sinh này; vì ganh ghét, nên mắng chửi phi báng, dùng pháp thâm dục phá hoại ta. Lại dùng lời nói ác chê bai ta. Họ nói ta có lời nói lừa dối, công kích, dèm pha, giả trá, dua nịnh, huyễn ngụy, nói dối, thô ác. Lại cùng với các nữ nhân, nói lời ác dục, dùng các việc ác, gia hại ta. Đất bụi dơ bẩn, đao độc, vòng lửa, chùy sắt, tên nhọn, búa sắt, đá lớn, binh khí... mưa xuống tới tấp để hại ta; họ cho voi say, rắn độc, sư tử, cọp sói, trâu nước, trâu dữ, đại lực sĩ cùng đến để đánh, để hại ta.

Phòng nhà, chỗ dừng nghỉ của ta và Tăng-già-lam; bọn họ đem lại những đồ hôi thối, dơ bẩn, bất tịnh bỏ đầy những nơi ấy. Khi các Thanh văn của ta, vào trong thành khát thực thì những chúng sinh phi pháp này, dùng ca múa phi pháp, dự mời Thanh văn làm việc phi pháp. Họ dùng vô lượng trăm ngàn phương tiện, để hại đến ta; là vì muốn che lấp chánh pháp, muốn diệt đèn pháp, muốn phá thuyền pháp, muốn làm tan pháp hội của ta, muốn làm đổ pháp tràng của ta.

Đức Thích-ca Như Lai nói tiếp:

– Phải quán sát pháp thức của các Đức Phật đời quá khứ. Như các Đức Phật đó; ở đời uế ác năm trước này, việc tập hợp lớn khắp nơi, là nhằm tạo diệu pháp thức, để khiến cho diệu pháp trụ thế lâu dài. Đối với cảnh giới ác của tất cả ma; chư Phật đều muốn làm cho nó tan tác và tiêu diệt, để cho hạt giống Tam bảo chẳng đoạn. Chư Phật vì sự tăng trưởng căn lành của các chúng sinh, mà dùng pháp tiêu diệt, hàng phục ngôn luận của tất cả ngoại đạo. Vì chúng sinh, chư Phật tiêu diệt hết những thói kém, hoang hóa, loạn lạc, đấu tụng, dịch bệnh, oán địch phương khác, cấm chế ràng buộc nói khen, lạnh nóng chẳng đúng lúc, gió mưa chẳng đúng lúc; và cả những lỗi lầm ác kiến của nghiệp thân, miệng và ý.

Chư Phật vì muốn làm cho tất cả Trời, Rồng, Dạ-xoa, Nhân phi nhân đều hồi hướng chánh chân; tất cả nhà cửa, tụ lạc, thành ấp, đường đi, các xứ sở đều được ủng hộ; tất cả sự dua nịnh, trùng độc hại, hôn muộn (mờ tối), ác mộng, hình tướng tai ương... đều khiến cho hoại tan; tất cả ngũ sắc, dược thảo, hoa trái, của ngon vật lạ, khiến làm tài vật sinh sống. Sát-lợi, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đa thì răn dạy chỉ bày hành thiện, khiến tâm Bồ-đề thêm tươi tốt, khuyên tu các Ba-la-mật. Chư Phật tạo tác diệu pháp thức, là vì muốn cho các Đại Bồ-tát được tăng trưởng trí phương tiện khéo léo, niệm, hành dũng mãnh, biện tài lạc thuyết, rồi thọ thức vị Phật, an ổn nhập trí, qua tới bờ kia. Như Đức Như Lai A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà, xưa kia nói pháp môn Kim cang pháp đẳng nhân duyên pháp tâm kiến lập tối toái Đà-la-ni ấn cú nhập sai biệt ký này, diễn nói, thọ trì và cùng nhau tùy hỷ. Hay thay, hay thay! Đúng vậy, đúng vậy!

Tại đây hôm nay, các Đức Phật Thế Tôn trụ thế sinh sống có trong mười phương, đều đi đến cõi Phật ngũ trước ác thế Ta-bà này, để thăm hỏi ta, mỗi một điều ở tại tòa hoa sen. Các Đức Phật đó, đều ủng hộ các chúng sinh có bên trong cõi Phật này, nên nói pháp môn Kim cang pháp đẳng nhân duyên pháp tâm kiến lập tối toái Đà-la-ni ấn cú nhập sai biệt ký; diễn nói thọ trì và cùng nhau tùy hỷ, khiến cho diệu pháp trụ thế lâu dài; làm cho tất cả lực cảnh giới ác của ma bị tiêu diệt. Nói rộng như trước, cho đến trí không chướng ngại, qua bờ kia. Thương xót, nhiếp lấy và nhận lời thỉnh của ta, khiến bên trong cõi Phật này, pháp môn vi diệu được trụ thế lâu dài; tất cả ngoại đạo chẳng thể vượt qua được; pháp chẳng bị phá và hạt giống Tam bảo chẳng bị đoạn tuyệt; tất cả chúng sinh nhờ vậy được thọ pháp vị.

Lúc bấy giờ, tất cả các Đức Phật Thế Tôn, đều nói như vậy:

–Đúng vậy, đúng vậy! Chúng tôi quyết định làm việc như vậy! Ở cõi Phật này, chúng tôi hộ trì diệu pháp khiến cho pháp trụ thế lâu dài, tất cả lực cảnh giới ác của các ma sẽ khiến cho tiêu diệt, tan tác, cho đến trí vô chướng ngại, qua tới bờ kia. Chúng tôi sẽ nói và đại trì pháp môn Kim cang pháp đẳng nhân duyên pháp tâm kiến lập tối toái Đà-la-ni ấn cú nhập sai biệt ký. Nay Đại chúng! Các ông hôm nay phải lắng nghe.

Tất cả các Đức Phật trong đại tập hội ở cõi này, đồng nói chú: Đa địa dã tha ương già la ương già la (1) Bãng già la (2) Bát la bãng ca la(3) Bà da nhị ha nhị đá lam bà tư (4) A khê a khư môn bạt lợi độ mê (5) Đồ mạn đế (6) Khê bạt tề khê du lợi (7) Tam ma bà ha nê (8) Tam mạn đa bạt đạt lợi (9) Đạt mê đạt mê (10) Đà ma kê (11) Ám phá lệ (12) Nhị đá la sửu phá lệ (13) Phá la bà đế (14) Già noa ni (15) Già bà lam đế (16) Sẩn lợi để lợi (17) Sẩn la sẩn la kê (18) Xà bà đế xà bà đế (19) Tra ca tư (20) Tra kiện đế (21) Tra ca bà lam (22) Ca noa bà mạc đế (23) Sẩn xà đế (24) Thỉ lân đế (26) Tân đầu bà đế (26) Cù bà ê (27) Thọ ly(28) Nhị đa la thọ ly (29) Thọ lý (30) A già ly (31) A bà mê (32) ta tả đa tha đương (33) Hô lô sẩn ly (34) Chiên đế lệ (35) Tam ma đạt mê (36) Đà mê (37) Câu châu lô (38) Mộ châu lô (39) A chất tra (40) Chí li (41) Chí li (42) Già ba ha (43) Châu lô châu lô (44) Nhị đa la bà ha (45) Câu lô câu lô (46) Ta la ta la (47) Câu châu câu châu (48) Ma ha tát la (49) đô châu đô châu (50) Ma ha tát để da ly đà da bộ sấp tỳ (51) Tô bộ sấp tỳ (52) độ ma bát ly ha lệ (53) A bà duệ (54) Lô chí nê (55) Ca nhạo sai (56) A bà da ma tát đô tỳ bà ha để lệ (57) Ma lệ ma lệ (58) Bát thấp phước khư (59) Thi thi la (60) Lô cá tỳ na da ca (61) Bạt thời lệ (62) Bạt thời bạt thời la đạt ly (63) Bạt thời la bà đế (64) Bạt thời la đà đề (65) Chước khất la bạt thời lệ (66) Chước khất lệ (67) Già bà nê (68) Đạt lệ đạt lệ (69) Bà lệ bà lệ (70) Bố lệ (71) Tra lệ (72) Hô hô lệ (73) Bànng già tần bà lệ (74) Xá lân xá (75) Chí ly (76) Châu ly (77) Mộ lệ (78) Mạn trà lệ (79) Mạn trà nê (80) Già già ly (81) Mộ trà nê (82) Tát ba mộ tà nê (83) Địa địa la da nê (84) Ma ê thấp phước la (85) La da nê (86) Ly tân xà nê (87) đà bà bà chí (88) Chiên trà la tê mê (89) Tát bà tát tả ha địa sắt si đa (90) Sắc điện đô bà ha na ma nhĩ nê (91) Bà la la để (92) Ô xà ố già lệ (93) Tỳ chí nê (94) Bà già na la ha (95) Bồ lệ bồ lệ (96) Cù lô cù lô (97) Mộ lô mộ lô (98) Sẩn ly sẩn ly (99) Ha la ha la (100) Ca kiến trà ba ha (101) Sẩn sẩn đương (102) A dụ na kiến trà thời phước la bà tê (103) Yết đà nê (104) A đà a nê (105)

Mạt già a tỳ lô ha nê (106) Phá la tát để tê (107) A lô ha bà để (108) Tê ly tê ly (109) Da đà ba xà da tát phước ố già la (110) Da đà ba lan giả ly đà da bà ha (111) Tát để da bát ly bà bà (112) Mạt già tỳ lô ha nê (113) A già la bột để (114) Đà đà bát la già la (115) Bà già da (116) Tân trà ly đà da (117) Chiên đạt la già la noa (118) A già lệ (119) Luân đạt nê (120) Bát la khất ly để da mạt già (121) Y la già ly lê (122) Bát la tê (123) Ta la bột la để (124) Tát bà si la si tha đa (125) Tát để da a nô già để (126) A na bà la na bột la để (127) A la đa (128) Ưng cù lệ (129) Xà di nê (130) Tỳ bột la ma bà dụ sẩn (131) A tê đa a bà la (132) Ni la bà da bà (133) A chất la mạt già (134) A nan la cù tát lệ (135) Để ly la đa na bàng thế (136) Đạt ma ca thời phước la chiêm đạt lệ (137) Tam một đạt la bà để (138) Ma-ha đà bộ đa tỳ da (139) Tam một đạt la tỳ già bà để đà la ni một đạt lệ noa (140) Ma nể một đạt la tô la bát la để tam tỳ đà một đạt la (141) A bạt đa ni (142) Tam bạt đa ni (143) Tam mộ hạ tặc ca la (144) Tỳ tha dụ đa la tê na sí để một đạt ly đô hử (145) Duệ kê chất tất lợi địa tỳ bà ha (146) Bà bà bà ha ha ha (147) Kê tra ca bà tra (148) Thế la bát la để để ly đa duệ na một đạt ly đa (149) Đà la ni (150) đà la đà la đà la (151) đàn địa la đàn địa la hô sắc (152) Ca tát bà ly đà da một đạt ly đô hử (153) Xà tra xà bạt tra (154) Xà khur ta tra (155) Tô mạt để mạt để (156) Ma-ha đà bộ đa một đạt ly đa (157) Duệ kê chất sát a da đơn na ni thất ly đa bộ đa (158) Già ni nhị ni (159) Tát già ni (160) Cù sa tát già ni (161) Một đạt ly đa (162) Già ly da a địa sắt đà na (163) Bà ca bát tha (164) Na a nịch tha (165) Ma ha bố ni (166) Một già da a bà đa la (167) Ma ha ca lô noa da (168) Một đạt ly đa (169) Tát bà tam miệu (170) Bát la để bát địa (171) Chí la la đa lam (172) Thời phước la đô (173) Đạt ma nê để ly (174) Tát tỳ mô ni (175) Bột ly ta bà (176) Ma ha ca lô noa (177) Tam ma đê (178) Nhã na la bà bạt lệ na (179) Mai để ly (180) Để da già a để tỳ ly da bạt lệ na (181) A địa sắt li đa (182) Tát bà bộ đô (183) Ô ba già da đã (184) Tát bà ha (185).

Lúc bấy giờ, đại chúng ở trong tất cả các cõi Phật, đến hội ở cõi Phật này, đều đồng thanh nói:

–Nam-mô Nhất Thiết Chư Phật! Nam-mô Nhất Thiết Chư Phật!

Họ đồng thanh nói như vậy ba lần, nói tiếp:

–Lạ thay! Chúng Mâu-ni tập hội rất hy hữu! Đại Bồ-tát tập hội rất hy hữu! Đại Thanh văn tập hội rất hy hữu! Hy hữu như vậy, quả thật chưa từng có! Từ xưa chúng con chưa nghe pháp môn Kim cang pháp

đăng nhân duyên pháp tâm kiến lập tối toái Đà-la-ni ấn cú nhập sai biệt ký này. Pháp môn mà tất cả giáo sư nhờ nó nắm giữ chánh pháp, làm cho hạt giống Tam bảo chẳng đoạn tuyệt, có thể phá diệt lực cảnh giới ma, đoạn dứt trói buộc của ma, hàng phục ma oán, kiến lập pháp tràng, hộ trì pháp phần, cho đến có thể làm tròn đầy đủ cảnh giới chư Phật. Hôm nay, tất cả các Đức Phật Thế Tôn nói pháp môn Đà-la-ni Ấn cú sai biệt ký này, chính là tâm ấn đại hy hữu hành của tất cả chúng sinh, điều phục sáu nhập; cho đến có thể khiến cho tất cả chúng sinh được Niết-bàn Vô thượng.

Khi chư Phật nói pháp Đà-la-ni Ấn ký này thì ba mươi lần số cát sông Hằng các Đại Bồ-tát thành tựu Đà-la-ni này và được Tam-muội Nhân.

Lúc bấy giờ, Đồng tử Nguyệt Quang liền đứng dậy, chấp tay, quan sát khắp, nhờ sự gia hộ của Đức Phật bên trong và cùng sức thần thông của mình và phát ra tiếng đại pháp, vang rền đều khắp bên trong cõi Phật này. Đồng tử nói kệ:

*Trăng Phật khó được gặp
Gặp chúng cũng khó khăn
Chúng thông tuệ khó được
Cùng hành giả Bồ-tát.
Điều pháp ấn như vậy
Đệ nhất khó được nghe
Như Lai Đấng Đại Bi
Thường hộ trì chánh pháp.
Diệt tất cả ma đảng
Đánh lui các oán địch
Tam bảo mãi chẳng đoạn
Vì chư Phật thọ trì.
Phá trừ tất cả chướng
Tăng nhu hòa nhẫn nhục
Và chúng sinh hướng về
Hộ vua cùng cõi nước.
Ngăn những người làm ác
Luôn đoạn các ác kiến
Các Bồ-tát an ổn
Thị hiện đạo Bồ-đề.
Tăng trưởng Ba-la-mật*

Đầy đủ hạnh thiện hiền
Ưu nói trí phương tiện
Như vậy đều tăng trưởng.
Đều thọ trì lời Phật
Nhiếp trì pháp sạch trong
Ứng hộ Đà-la-ni
Đạo Bồ-đề tịnh minh.
Chứng thật pháp rực sáng
Tất cả chúng, các ông
Lưới nghi đều sẽ đoan
Vững tin Đà-la-ni.
Đó là đạo tròn đủ
Nghĩa là được Bồ-đề
Chúng con lại muốn nói:
Ứng hộ Đà-la-ni.
Bảo vệ người nói pháp
Văn, tuệ càng lớn thêm
Có ai cùng Dục giả?
Bồ-tát danh vang lừng
Và được không chướng ngại
Hay khiến các chúng sinh
Tăng trưởng thêm lợi ích.

Lúc bấy giờ, đồng chân Đại Bồ-tát nhiều như cát sông Hằng, đồng thanh nói:

–Chúng con hôm nay cùng với người muốn thọ trì Đà-la-ni này. Nếu có thiện nam, thiện nữ, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di tắm rửa sạch sẽ, mặc áo quần sạch, dùng đủ thứ hoa trang nghiêm làm trướng, đốt đủ loại hương thơm, dọn đủ thứ thức ăn, đủ thứ y phục thiết bày, trang hoàng tơ lụa ngũ sắc, dựng lên đủ thứ cờ phướn vi diệu và những lọng hoa trang nghiêm đạo tràng. Rồi thăng lên tòa Sư tử ên ái vi diệu mà khai thị, phân biệt Đà-la-ni này. Đối với người đó, không có loạn tâm, bốn đại loạn, thân loạn, ý loạn; không có hơi thở độc, chạm đến thân; không có thể khiến cho đau đầu; những bộ phận thân trong ngoài và tứ chi, đều không bệnh nã; không có thể khiến cho âm thanh lếu láo thô lỗ. Nếu Pháp sư đó, thuở xưa đã có nghiệp bất thiện, bốn đại loạn, Pháp sư đó đọc Đà-la-ni này thì tất cả nghiệp chướng diệt hết

không còn, được trụ yên ổn. Người đến nghe, cũng không bốn đại loạn và âm thanh loạn. Nếu có người nghe được Đà-la-ni này thì nghiệp bất thiện, bốn đại bệnh đã lâu và âm thanh loạn của người đó, tất cả đều tiêu diệt.

Lúc đó, Đồng tử Nguyệt Quang chiêm ngưỡng vô lượng hằng hà sa số những Đức Phật Thế Tôn, nơi các Đại Bồ-tát vây quanh. Đồng tử Nguyệt Quang cúi mình chấp tay, nói:

–Các Đức Phật Thế Tôn Từ bi nghĩ đến con, sẽ cho con ý muốn! Hôm nay, con sẽ nói chú Đà-la-ni này, liền ở trước Đức Phật, nói chú Đại minh:

Đa địa dã tha sấn đế (1) A ta ma lộ tỳ (2) Di sĩ ly (3) Tô ma bà đế (4) Ải hử na bà quân xà tỳ (5) Na bà quân xà na bà quân xà tỳ (6) Mậu la luận đà nê (7) Bà trà khư bà trà khư (8) Bà trà khư ma la bà (9) Sĩ tha đa bì lý xỉ đà (10) Bà bà bà phả phả phả ta ta ta (11) A mậu la (12) A giả ly (13) Đà bà ba la giả la (14) Tỳ địa ly (15) Ải ca na đa bì lý xỉ đà (16) Chiên đà na chỉ lý ni (17) Bồ tát ly (18) Bồ tát la chỉ lý ni (19) Khư già sô la chỉ lý ni (20) Ta na bà sở la chỉ lý ni (21) Phục xỉ cú chỉ bì lý xỉ đà (22) Xà khả xà khả khư khư (23) Bà đi xà khả khư (24) Na ma khư sa khư (25) Ca ca khư (26) Ha ha ha ha (27) Hổ hổ hổ (28) Ta ba lý xa tỳ đà na (29) Ba lý xỉ đà (30) A ma ma (31) Nhĩ dã ma ma (32) Khí dã ma ma (33) Ta mẫu đà la mẫu đà la bà khư (34) Tăng tặc ca la nương bạt lý xỉ đà (35) Bồ đề tá khát sử chỉ tỳ ma (36) Ma ha tỳ ma (37) Bộ sĩ cú chỉ (38) A ca xá thỉ bà ta bì lý xỉ đà (39) Ta bà ha (40).

Lúc bấy giờ, các Đức Phật Thế Tôn, Đại Bồ-tát và Thanh văn, Đế Thích, Phạm vương, trời Hộ thế, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà... các Đại thần vương, Đại úy đức của tất cả cõi Phật nơi khác đều cùng xưng tán: “Hay thay, hay thay!” và bạch các Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đà-la-ni này rất nhanh chóng có năng lực lớn, có thể ngăn chặn tất cả oán địch, sợ hãi, bệnh hoạn. Các nạn, mộng ác, tướng ác đều giải thoát; cho đến Đà-la-ni này, là chỗ nương tựa, hội tụ của trí Vô chướng, trí Vô thượng, trí Đại phước.

Lúc bấy giờ, Thế Tự Tại Chủ, Đại phạm Thiên vương, dùng thần lực Đại phạm trang nghiêm cảnh giới, biến làm nữ nhân, ngồi ở trước Đức Phật Vô Lượng Thọ, hiện sắc tướng đoan chánh đệ nhất, viên mãn hơn cả các trời, đầy đủ y phục trang nghiêm đệ nhất, với vòng hoa, hương xoa dùng để nghiêm sức. Vua trời Đại phạm Thế Tự Tại, liền đứng dậy, chấp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Ngài phải ủng hộ để con diễn nói viên âm! Như

vậy, âm thanh mới có thể biến cùng khắp tất cả cõi Phật, khắp nơi được nghe biết mà không chướng ngại. Như con hôm nay, với câu chú này, có thể khéo hộ trì Pháp sư nói pháp và người nghe pháp. Nếu sau này: Hoặc ma, hoặc quyến thuộc của ma, hoặc trời, hoặc con trai, con gái của trời, hoặc Rồng, con gái Rồng, hoặc cha mẹ, quyến thuộc nam nữ của Rồng, cho đến con gái của Tỳ-xá-già, cha mẹ, quyến thuộc nam nữ lớn nhỏ của Tỳ-xá-già, Nhân phi nhân... tất cả loại này đối với Pháp sư và người nghe pháp mà dò tìm sở đoản của họ để làm oán gia hay giả làm thân hữu; thậm chí làm tổn hại đến một sợi lông, hoặc đoạt tinh khí, hoặc là hơi độc, hoặc nhìn bằng ác tâm, dầu chỉ trong khoảnh khắc một niệm. Thì con đối với những người hay chẳng phải người đó... những bọn ma quỷ đó sẽ cấm chỉ đoạn trừ, khiến cho chúng hôn trước cùng với lời thề cốt yếu ấy. Con sẽ ủng hộ viên âm diễn thuyết của các Đức Phật Thế Tôn để có thể dùng pháp thanh làm đầy khắp các cõi Phật. Nguyên xin Đức Thế Tôn sẽ nghĩ giúp con.

Đức Phật Vô Lượng Thọ mặc nhiên thọ thỉnh. Lúc ấy, trong đại chúng có một vị trời Đế Thích tên Trì Kế dùng mũ trời vàng thặng diệu quang minh, trang nghiêm thân mình, ngồi ở trước Đức Phật chẳng xa. Lúc bấy giờ, Trì Kế Thích Thiên bảo Thế Tự Tại:

–Này chị em! Chớ dùng tâm nhiễm ô mà ngồi ở trước tòa của Đức Như Lai Vô Lượng Thọ! Chớ làm phiền Đức Thế Tôn! Vì sao vậy? Vì sự ưa hý luận, chính là pháp của phàm phu; còn Đức Như Lai Thế Tôn, vĩnh viễn không hý luận. Hữu vi tạm hiện chính là tướng khởi tận. Tất cả danh sắc là sai biệt với Như như. Nàng, nếu như vậy, là mê hoặc điên đảo Đức Như Lai. Này chị em! Đức Như Lai bình đẳng, không trái, không tranh, một vị Như như, ngang bằng cõi hư không. Hư không bất vọng trí, tam hành là tướng tận. Hư không chẳng phân biệt, chẳng phải không phân biệt. Các hành là như vậy, Như Lai là như vậy, các dục công đức chẳng vì nó mà hý luận, chẳng phân biệt, không phải chẳng phân biệt. Mà không chỗ trụ, chẳng thọ, chẳng thủ. Như vậy không mạng, không sinh thì không dưỡng dục, không người, không ấm, giới, nhập, không thủ, không hý luận. Này chị em! Tại sao hôm nay, nàng ở trước Đức Như Lai mà tạo sự hý luận?

Lúc bấy giờ, Đức Như Lai Vô Lượng Thọ bảo Thiên chủ:

–Ông nên xét kỹ, sau đó mới phát ngôn! Chớ nói lời không đúng như pháp, khiến cho ông bị tội, chịu quả báo chẳng ưa thích! Vị này, chính là bậc đại Thiện trưởng phu, được sự chú ý của vô lượng các Đức

Phật, đã ở chỗ các Đức Phật, gieo trồng các căn lành. Lại nữa, ông Thiện tướng phu này, vì muốn làm việc cúng dường Như Lai, nên hiện tướng nữ nhân, trang nghiêm diệu sắc (trang sức). Ông chớ ở đây mà nói là nữ!

Trời Đế Thích Trì Kế bạch Phạm thiên Thế Tự Tại:

–Thưa thiện nam! Ngài hãy khởi Từ bi, thâm nhận sự bố thí của tôi, sự hoan hỷ của tôi! Chớ khiến cho tôi hôm nay, do dùng lời nói thô lỗ này, mà bị quả báo ác!

Bấy giờ, Bồ-tát Hoài Lạc bạch Đức Vô Lượng Thọ:

–Thưa Thế Tôn! Nếu trời Đế Thích này, chẳng hối lỗi, vào đời vị lai, trong tám muôn bốn ngàn lần sinh, sẽ bị làm thân lừa ăn cỏ, bị người khác khinh miệt. Vậy nên, này các thiện nam! Các ông phải luôn thận trọng ý nghĩ, giữ gìn khẩu nghiệp ấy!

Bấy giờ, Đức Phật bảo Thế Tự tại Phạm thiên:

–Này thiện nam! Ông hãy tùy ý lạc thuyết (nói điều ưa thích)! Ta đã ủng hộ lời nói của ông!

Phạm thiên Thế Tự Tại nhờ được sự hộ niệm, nên hoan hỷ chấp tay, quán sát khắp mười phương, thưa:

–Nguyện xin Thế Tôn một lòng nghĩ đến con! Nếu Phật, Bồ-tát và chúng Thanh văn, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già muốn làm cho chánh pháp trụ thế lâu dài thì nguyện ở chỗ này cùng con ban điều ước muốn: Nếu Pháp sư và thánh chúng, muốn được tùy thuận tương ứng, không nào loạn thì cùng con ban điều ước muốn! Nếu ác ma, Nhân phi nhân... kia, vào đời vị lai mà làm nào loạn những người nói pháp và mọi loài chúng sinh thì con sẽ ngăn chặn, thệ nguyện, đoạn dứt lòng ác ấy.

Thế Tự Tại Phạm thiên nói lên lời nói đó, âm thanh phát ra đầy khắp tất cả thế giới chư Phật. Bấy giờ, tất cả các vua Phạm thiên cùng lúc, đồng thanh nói:

–Chúng tôi cũng dùng Đà-la-ni này, cùng ban điều ước muốn. Vì sao? Vì chúng tôi về sau cũng sẽ thọ trì Đà-la-ni này, cũng sẽ ủng hộ những vị Thiện tướng phu đời vị lai, có khả năng khai thị diễn nói pháp môn như vậy cho chúng nghe pháp. Chúng tôi sẽ khiến những người đó, tùy thuận tương ứng, được như sở nguyện. Chúng tôi hôm nay, ở trước Đức Phật Thế Tôn, Đại Bồ-tát và chúng đại Thanh văn ban ý muốn Đà-la-ni.

Thế Tự Tại Phạm thiên liền nói:

–Nguyện xin Đức Thế Tôn và Bồ-tát, Thanh văn, chúng đại đệ tử, ủng hộ con!

Phạm thiên đó, nói chú:

Đa địa dã tha (1) A ma ly (2) Tỳ ma ly (3) Già noa sơn địa (4) Ha ly (5) Chiên địa (6) Ma ha chiên địa (7) Già di (8) Ma ha già di (9) Tô di (10) Tát tha di (11) A bà ha (12) Tỳ bà ha (13) Ương già xà (14) Nê sỉ la khứ tỳ (15) Mậu la ba lý xỉ đề (16) Dược xoa chiên trì (17) Tỳ xá già chiên trì (18) A bạt sỉ nê (19) Tam bạt sỉ nê (20) Tăng tặc ca la nê (21) Các bà nê (22) Mô ha nê (23) Âu già tra nê (24) Ha ma ha (25) Ha ma ha ha ma ha (26) A quân già nê (27) Khử già xá bà (28) A ma la (29) A mậu la (30) Mậu la ba lý bạt đề (31) A bà la khứ bà (32) Ta bà ha (33).

Thưa Thế Tôn! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào, trái nghịch, chẳng hành thần chú Thánh chúng đại tập đã nói, con người của mắt rơi rớt, đỉnh đầu tan nát, các đốt chân tay phân tán.

Vị Phạm thiên đó, nói chú:

Đa địa dã tha a giả giả (1) A bà ha giả giả (2) Chửu ca la xoa (3) Già già tra (4) Khử già già (5) Na khứ ca già già (6) Già già già già (7) Na già ha mậu la già già (8) Già mậu la (9) Già già ha ma mậu la già già (10) Ha mâu ha mâu (11) Bà trà bà ha (12) ta bà ha (13).

Tất cả Phạm vương cho đến vua Tỳ-xá-già, nghe nói chú đó, liền xưng: “Hay thay!” Rồi nói:

–Giả sử quỷ thần có uy lực lớn hùng mạnh, nhanh chóng, sức tiêu diệt có thể hơn ngàn lần; chúng tôi sẽ dùng chương cú Đà-la-ni này, khiến cho trói buộc hết. Tất cả quỷ thần ác ấy, có thể cùng chúng sinh tạo ra điều bất lợi, cúng tôi sẽ khiến cho chúng tạm tiêu diệt, không chỗ trốn chạy để sống.

Tự tại Phạm thiên nói:

–Nếu có người trụ ác, không có lòng từ mẫn, chẳng biết ân đức, nào hại chúng sinh, hoặc quỷ hoặc ma và quyến thuộc của chúng thường đến dò tìm vua Sát-lợi thọ chức quán đảnh; hoặc dò tìm phi hậu, vương tử, vương nữ và thể nữ, cho đến tể tướng, quan lại cùng những thứ dân khác; mà những người này, ở trong Phật pháp đã được niềm tin thanh tịnh. Đó là những nam, những nữ, đồng nam, đồng nữ, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di ưa nghe pháp, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni thiên định, tụng niệm tinh tấn chẳng buông lung. Quỷ, ma, Nhân phi nhân như

vậy, mà dò tìm sở trường, sở đoản của họ thì chúng tôi sẽ ủng hộ họ, khiến cho họ dù trong khoảnh khắc một sát-na, lòng ác cũng không khởi lên thì làm gì mà não hại được một sợi lông! Những kẻ khởi ác tâm não loạn, phá hoại, đoạt tinh khí, dùng độc thổi vào thân họ; những kẻ theo dò tìm kiếm lỗi lầm của họ thì nhờ uy thần lực của Đà-la-ni này, bọn ma, quyến thuộc, Nhân phi nhân... ấy sẽ bị vỡ đầu làm bảy phần, con người rơi rớt, máu tim khô cạn, bị bệnh hủ trắng (bạch lại), toàn thân thối rửa ra, mất gốc thần thông, vùi lấp dưới đất. Chúng còn bị gió dữ thổi, ném đến những chỗ không người trong bốn phương, thân đầy bụi đất, lòng dạ mê cuồng, chạy rong hoảng loạn. Chỗ nào đi qua, đất đều bị phá nát, chúng rơi xuống trong chỗ ấy, sâu đến tám muôn bốn ngàn do-tuần. Ở nơi đó mạng chung; nếu là ma mà làm trái ngược với chú này thì sinh vào loài sống ở dưới nước. Người đối với Thánh giáo có niềm tin thanh tịnh, siêng làm việc Tăng, làm Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni... Những quỷ thần làm não loạn thì cũng bị quả báo ác, như đã nói trên, đầu vỡ bảy phần cho đến khi mạng chung. Nếu là ma trường bất thoái Đà-la-ni thì tùy chỗ hiện mà ở, chúng tôi sẽ siêng gia hộ. Tất cả chúng sinh thích pháp, chúng tôi sẽ siêng năng, ngày đêm hết lòng thủ hộ. Và tất cả bọn các độc Dạ-xoa, Phú-đơn-na... tôi sẽ xua đuổi ra khỏi cảnh giới ấy. Nếu Đà-la-ni này trụ ở đất nước có đấu tranh, đói kém, bị oán địch phương khác, bị gió mưa lạnh nóng chẳng phải lúc, bị dịch bệnh; thì chúng tôi sẽ đoạn trừ, khiến cho những việc ấy không còn nữa; cũng khiến cho tất cả nhân dân của nước ấy, căn lành thành tựu, tùy thuận hòa hợp, yên ổn, giàu có, khiến cho Pháp sư và người nghe pháp, danh vang xa rộng, không có bệnh khổ; đồng thời cũng khuyến khích bốn nhóm Đàn-việt cung cấp tài vật sinh sống.

M

**Phụ lục những bài chú trong bản của nhà Minh
để đối chiếu với những bài chú ở trên**

Đa địa dã tha ương già la ương già la (1) Bãng già la (2) Bát la
bằng ca la (3) Ba da nhị ha nhị si lam bà tư (4) A khê a khừ môn bạt lợi
(5) độ mê đồ mạn đế (6) Kê bạt tri kê du lợi (7) Tam ma bà ha nê (8)
Tam mạn đa bạt đạt lợi (9) Đạt mê đạt mê (10) Đà ma kê (11) Xà phá
kê (12) Nhị đa la nữ phá lê (13) Phá la bà đế (14) Già nị (15) Già noa
bà lam đế (16) Sẩn lợi để lợi (17) Sẩn la sẩn la kê (18) Diêm bà đế bà
đế (19) Tra ca tư tra kiến đế (20) Tra ca bà lam đế (21) Già noa bà hán
đế (22) Sẩn lận đế (23) Thỉ lận đế (24) Tần đầu bà đế (25) Cù bà ế (26)
Thọ ly nhị đa la thọ ly (27) Thọ lý a già ly (28) A bà mê (29) Ta tả đa
tha đương (30) Hô lô sẩn ly (31) Chiên thế lệ tam ma đạt mê (32) Đà
mê (33) Câu châu lô (34) Mộ châu lô (35) A chất tra chí ly (36) Chí già
bà ha (37) Châu lô châu lô (38) Nhị đa la bà ha (39) Câu lô câu lô (40)
ta la ta la (41) Câu châu câu châu (42) Ma-ha tát la (43) Đô châu đô
châu (44) Ma ha tát để da (45) Hê ly đà da bổ số tỳ (46) Tô bổ số tỳ
(47) Độ ma bát ly ha lệ (48) A bà đi lô chí nê (49) Ca lạc si tỳ (50) A bà
da ma tát đố tỳ bà ha (51) Để để lệ (52) Ma ma lệ (53) Bát thấp phước
khừ (54) Thi thi la (55) Lô ca tỳ na da ca (56) Bạt thời lệ bạt thời la đạt
lệ (57) Bạt thời la bà đế (58) Bạt thời la đà đề (59) Chước ca la bạt thời
đề (60) Chước ca la bạt thời ê (61) Chước ca lệ già bà nê (62) đạt lệ đạt
lệ (63) Bà lệ bà lệ (64) Bố lệ (65) Tra lệ (66) Hô hô lệ (67) bằng già
tần bà lệ (68) Xá lị xá lị (69) Chí ly châu ly (70) Mộ lệ (71) Mạn trà lệ
(72) Mạn trà nê (73) Già già la ni (74) Mộ trà nê (75) Tát ba mộ trà nê
(76) Địa địa la da nê (77) Ma ê thấp phước la la da nê (78) Kê ly sân xà
nê (79) Đà bà bà chí (80) Chiên trà la lê mê (81) Tát bà tát tả a địa sắt
sỉ đa (82) Sắc điện đô bà ha na (83) Ma nhị nê (84) Phá la la để (85) Ô
xà già lệ (86) Tỳ chí nê (87) Bà na la ha (88) Bồ bồ lệ (89) Cù lô cù lô
(90) Mộ lô mộ lô (91) Sẩn ly sẩn ly (92) Ha la ha la (93) Ca kiến trà bà
ha (94) Sẩn sẩn sỉ (95) A dụ na kiến trà (96) Thời phước la bà tê (97)
Yết đà nê (98) A đà ha nê (99) Mạt già tỳ lô ha nê (100) Phá la tát để
(101) A lô sa bà để (102) Sẩn ly sẩn ly (103) Da tha bà xà da tát phước
già la (104) da tha ba lan giả hê đề da bà ha (105) Tát để da bát lý bà
bà (106) mạt già tỳ lô ha nê (107) A già la bột đề (108) đà đà bát la già
la (109) Ba già da tân trà ly đà da (110) Chiên đạt già la noa (111) A
già lệ thân đạt nê (112) Bát la ngật lý để mạt kỳ (113) Y la y ly ly (114)

Bát la tỳ (115) Ta la bột la đế (116) Tát bà sỉ la sỉ tha đa (117) Tát đế da nô già đế (118) A nam ta la na bột la đế (119) A la sỉ (120) Ương cù lệ (121) Xa trôn nê (122) Bột la ma bà dụ sản ha a sản sỉ bà sản la (123) Ni la bà da bà (124) A chỉ la mặt già (125) La na la cù tát lệ (126) đế lý la đa na bàng thế (127) Đạt ma ca gia (128) Thời phước la chiêm đạt lệ (129) Tát mẫu đạt la bà đế (130) Ma ha bộ đà tỳ da (131) Tát mẫu đạt la tỳ già bà đế (132) Đà la ni một đạt lệ (133) Ma sỉ một đạt la (134) Tô la bát la đế tam tỳ đà một đạt la (135) A bạt sỉ ni (136) Tam phiệt sỉ ni (137) Tam mộ hạ tắc ca la (138) Tỳ địa dụ đa la tê na (139) Sỉ đế một đạt ly đô tử (140) Duệ kê chất tát lệ địa tỳ bà ha (141) Bà ha bà ha bà ha (142) Kê tra ca bà tra (143) Thế la bát la đế đế da hê ly đa duệ na (144) Một đạt ly đa đà la ni (145) Đà la đà la đà la (146) đàn địa la đàn địa la (147) Hô sắc ca tát bà hê đà da (148) Đạt ly đổ tử (149) Xà trà xà bà tra (150) Xà khứ bà tra (151) Tô ma đế ma đế (152) Ma ha đà bộ sỉ đạt sỉ (153) Chất sát trà da đan na ni thất ly đa bộ đa (154) Y ni nhị ni (155) Tát già nê (156) Cù sa tát già nê (157) Một đạt ly đa già ly da a địa sắt sá na (158) Bạt bát tha na a nich tha (159) Ma ha bố ni da tam một già da a bà đa la (160) Ma ha ca lô noa da một đạt ly đa (161) Tát bà tam miệu ba la đế bát chỉ la la sỉ lam (162) Thời phước la đổ đạt ma nê đế ly (163) Tát tỳ mộ ni bột ly sa bà ma ha ca lô noa tam ma đế (164) Nhã na la bà bạt lệ na (165) Mai đế ly đế da già đế (166) Tỳ ly da bạt lệ na a địa sắt si đa (167) Tát bà bộ đô ô ba già da dã (168) Tát bà ha (169).

(Hết bài một của phẩm thứ sáu)

M

Bài chú thứ hai của phẩm thứ sáu

Đa địa dã tha sần đế (1) A ta ma lộ tỳ (2) Di đế lệ tô ma bà đế (3) Ải sản na bà quân xà tỳ (4) Na bà quân xà tỳ (5) Na bà quân xà tỳ (6) Mậu la thâu đà nê (7) Bà trà khứ (8) Bà trà khứ (9) Ma la bà sỉ tha đa (10) Bạt lý xỉ đà (11) Bà pha ta ba pha ta (12) A mậu la (13) A giả la (14) đà đà ba la giả la (15) Tỳ địa lệ (16) Ải ca na da bạt lý xỉ đà (17) Chiên đà na đê lý ni (18) Bồ tát ly (19) Bồ tát la đê lý ni (20) Khứ già tẩu la đê lý ni (21) Ta na bà tẩu la đê lý ni (22) Bộ đa cú chỉ bả lý xỉ đà (23) Xà la khứ la khứ (24) Ba duệ xà đê khứ (25) Na ma

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

khứ xoa khứ (26) Ca ca xỉ (27) Ha ha ha ha (28) Hổ hổ hổ hổ (29) Ta
bà lý xà tỳ đà na ba lý xỉ đà (30) A ma ma nhĩ dã ma ma (31) Khí dã
ma ma (32) Ta mẫu đà la mẫu đà la bà khứ (33) Tăng tặc ca la nương
bả lý xỉ đà (34) Bồ-đề tát (35) Khất sử chỉ tỳ ma (36) Ma ha tỳ ma
(37) Bộ sĩ cú chỉ (38) A ca xả thỉ bà ta bả lý xỉ đà (39) ta bà ha (40).

